

գծող եւ ծաղկող այսմ տառիս: Գրեցաւ սա ի
թվիս Հայոց. Զ. Ղ. Գ. (1544). Ի Սուլի մանաս-
տիրս¹ ի բռնակալութեան Սուլտան Սուլէմանին:
Եւ դուք հանդիպողք սմա՝ աղաչեմ զձեզ որ չա-
սէք բանս նախատանաց այլ մանաւանդ Աստուած
ողորմի:»

Աստուածատուր պատրիարքն ալ փոխա-
դարձաբար ի նշան գոհութեան կը նուիրէ
Զաքարիայի անուան ոտանաւորս²:

Ի յԵՐԵՂԷ Ի ՏԵՐ ԱՍԻՄԻՆԻՆԻ ԸՆԴԴԱՅԵՐԷ:

Զատ եւ մարուր յախտից մեղաց,
Առաքինի եւ սրբակեաց,
Քարտուղարքս գերադանց,
5 Ահն իմաստից աղբիւր շնորհաց:
Բամից ըստ յայսմ սարասի,
Ի Սանիրայ հոգւոյդ հոսի,
Ահեքմանէ մարմնոյտ ածի,
3 եւ եալ ի քիմ հոմասեռի:
10 Ի համասփիւռ ծաղիկ նրման
Իմաստութեան տուն աւթարան,
Նարդոյս քրքում ես սիրական,
Պայծառ շուշան եւ պալատան:
Հեզ եւ խոնարհ հրամանատար,
15 Զհայցուածքս մեր յանձին կալար,
Բազում ջանիւ աշխատեցար,
Գրծագրեցեր մարգարտաշար:

1 Զեռագրին մէջ գրուած էր «Սուլիման աստիրս»
գիտմամբ՝ միացրնելու արգելք ըլլալուն պատճառաւ նա-
խորդ «Գրեցաւ»-ի երկայնատուն Գր:

2 Առաջին անգամ հոս ի լոյս կը տեսնէ ոտանաւորս
Արաֆորդեան Զեռագրէն (Թղ. 183ա): Սկզբնատառք կը
կապեն «ԶԱՔԱՐԻԱՅԻ: Օրինակն ունէր տող 19 «Ի
գիրքս» եւ տող 20 «եղբար»: